

Sygn. akt: III U 657/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 lipca 2013 r. w O.

sprawy z odwołania B. L. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania B. L. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 20.03.2013r. **znak** (...) - (...)

orzeka:

oddala odwołanie

/-/Na oryginale właściwy podpis

Na skutek apelacji B. L. (1) Sąd Apelacyjny w Białymstoku,
III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 18 marca 2014r., sygn. akt
III AUa 1331/13

I. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję z dnia 20 marca 2013r. w ten sposób, że uchyla decyzję z dnia 12 października 2011r. w części, w jakiej zawiesza ona prawo do wypłaty emerytury wnioskodawczyni za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012r. i wznawia wypłatę świadczenia B. L. (1) za powyższy okres;

II. żądanie w zakresie wypłaty odsetek przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. jako właściwemu rzeczowo.

/-/Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

B. L. (2) odwołanie od decyzji (...) Oddział w P. z dnia 20.03.2013r. znak: 28100/6120/70155507-1/2003/SER, którą tą decyzją ZUS odmówił uchylenia decyzji z dnia 12.10.2011r., w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1.10.2011r. do 21.11.2012. Odwołująca podniosła, że wstrzymanie wypłaty emerytury jest niezgodne z Konstytucją i orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. (sygn. akt K 2/2012).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją ZUS z dnia 11.09.2009r. wnioskodawczyni przyznano prawo do emerytury od dnia 01.08.2009r. Świadczenie emerytalne zmniejszone zostało o kwotę maksymalnego zmniejszenia z powodu osiągnięcia przychodu powyżej 70 % przeciętnego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy.

W związku ze zmianą przepisów decyzją ZUS z dnia 12.10.2011r., począwszy od 1.10.2011r. wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, ponieważ wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie.

W dniu 26.11.2012r. B. L. (1) wystąpiła z wnioskiem o wznowienie wypłaty zawieszanej emerytury za okres od (...)2011r. do 21.11.2012r.i wypłatę zaległych świadczeń wraz z odsetkami, powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r.

Kolejną decyzją z dnia 21.12.2012r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia emerytalnego od dnia 22.11.2012r., natomiast decyzją z dnia 20.03.2013r. ZUS odmówił uchylenia decyzji z dnia 12.10.2011r. w części w jakiej decyzja ta zawieszała prawo do emerytury odwołującej za okres od dnia 01.10.2011r. do 21.11.2012r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt K 2/12) orzekł, iż art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Treść sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego mogłaby nasuwać wniosek, że dotyczy wszystkich osób, które uzyskały prawo do emerytury przed dniem 01.01.2011r. Jednakże z uzasadnienia tego wyroku w sposób jednoznaczny wynika, że Trybunał Konstytucyjny uznał, że **art.103a w/w ustawy jest niekonstytucyjny w stosunku do osób, które uzyskały prawo do emerytury w przedziale czasowym od dnia 08.01.2009r. do dnia 31.12.2010r.** Do grona tych osób należy odwołująca.

Trybunał Konstytucyjny wywodził bowiem, że osoby, które uzyskały prawo do emerytury w powołanym powyżej okresie, podejmowały decyzję o przejściu na emeryturę w stanie prawnym, który nie nakazywał rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, aby emerytura mogła być wypłacana. Wobec powyższego działając w zaufaniu do państwa i stanowionego przez nie prawa, ubezpieczeni ci podjęli decyzję co do przejścia na emeryturę. Trybunał Konstytucyjny argumentował, że gdyby wiedzieli oni, że nastąpi zmiana stanu prawnego, uzależniająca realizację prawa do świadczenia emerytalnego od uprzedniego rozwiązania stosunku pracy, ich decyzja mogła być inna, bo z perspektywy dokonanej nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z FUS i objęcia nią także tych osób, okazała się dla nich niekorzystna.

Sąd ma jednak na uwadze to, że zgodnie z przepisem art. 190 ust. 1 Konstytucji RP - orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak Trybunał Konstytucyjny może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego.

W uzasadnieniu cytowanego wyżej wyroku (pkt. 9) Trybunał Konstytucyjny wskazał, że z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw traci moc art.28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010r. w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art.103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012r.

W świetle powyższego wypłata emerytury przysługuje, zdaniem Sądu, wyłącznie od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego w Dzienniku Ustaw, tj. od dnia 22 listopada 2012r. Sąd Okręgowy podziela w pełni pogląd Trybunału Konstytucyjnego wyrażony w postanowieniu z dnia 21 marca 2000r. (K 4/99), w którym Trybunał Konstytucyjny podniósł, że nie ulega wątpliwości, iż bezpośrednim skutkiem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności aktu normatywnego (określonych przepisów lub norm) z Konstytucją, jest utrata mocy obowiązującej przepisów niezgodnych z Konstytucją z dniem wejścia w życie orzeczenia Trybunału lub w innym terminie określonym przez Trybunał (art. 190 ust. 3 zd. 1 Konstytucji). Akt normatywny lub jego część (konkretnie oznaczone przepisy) uznane przez Trybunał za niezgodne z Konstytucją zostają usunięte z porządku prawnego, przestają być jego elementem. Orzeczenie przez Trybunał Konstytucyjny o niezgodności z konstytucją aktu normatywnego lub jego części powoduje bezwzględne, bezwarunkowe i bezpośrednie zniesienie (kasację) przepisów (norm) w nim wskazanych. Następuje to niezależnie od działań innych organów państwowych.

Użyty w art. 190 ust. 3 konstytucji termin "utrata mocy obowiązującej" nie może być uważany ani za w pełni tożsamy z uchynieniem określonego przepisu z mocą ex nunc, ani ze stwierdzeniem jego nieważności z mocą ex tunc. Oznacza on bowiem w szczególności, iż - choć niezgodny z Konstytucją - akt normatywny jednak przez pewien czas obowiązywał, utracić moc obowiązującą mogą bowiem tylko przepisy, które wcześniej cechę taką posiadały. Poza tym ze sformułowania tego przepisu ustawy zasadniczej wynika, iż orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego stwierdzające niezgodność określonego przepisu (przepisów) z Konstytucją wywiera skutki prawne od dnia ogłoszenia w sposób określony w art. 190 ust. 2 Konstytucji, a więc na przyszłość. Oznacza to, że zasadniczo nie ma ono mocy wstecznej, czyli nie odnosi się do kwestii obowiązywania tego przepisu w okresie od dnia jego wejścia w życie do dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Biorąc z kolei pod uwagę art. 190 ust. 4 konstytucji Trybunał Konstytucyjny stwierdził, iż orzeczenia w sprawach indywidualnych mimo ich wydania na podstawie obowiązujących przepisów prawa, których niezgodność z konstytucją stwierdził później Trybunał, podlegają weryfikacji w szczególnych trybach postępowania. Utrata mocy obowiązującej w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego jest więc czymś z założenia innym niż uchynienie aktu normatywnego w wyniku działań organów prawodawczych. Uchylenie nie jest jednoznaczne z likwidacją skutków prawnych, które w okresie swego obowiązywania wywołał uchylony przepis, a także nie powoduje, że przepis ten nie będzie nadal stosowany na mocy norm międzyczasowych. Uchylenie nie jest więc całkowitym wyeliminowaniem określonego przepisu z porządku prawnego, ale z reguły tworzy szczególną sytuację współistnienia "nowej" regulacji z poprzednio obowiązującą.

Z tych wszystkich względów, Sąd uznał, że prawidłowa jest zaskarżona decyzja z dnia 20.03.2013r. którą ZUS odmówił uchynienia własnej decyzji z dnia 12.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury na okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 21.11.2012r.

Mając to na uwadze, Sąd oddalił odwołanie na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.